

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנכה.

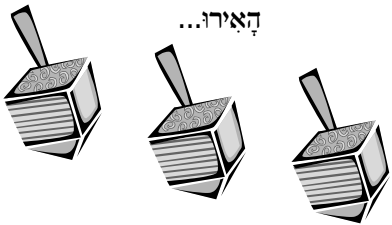
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. בערב הראשון מוסיפים:

הנרות הללו אנחנו מדליקים על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, על ידי כהניך הקדושים. וכל שמונת ימי חנכה הנרות הללו קדש הם, ואין לנו רשות להשתמש בהם, אלא לראותם בלבד, כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסידך ועל נפלאותיך ועל ישועתך.

ימי החנכה חנכת מקדשנו
בגיל ובשמחה ממלאים את לבנו
לילה ויום סביבוננו יסב
ספגניות נאכל בס לרב
האירו! הדליקו!
נרות חנכה רבים
על הנסים ועל הנפלאות
אשר חוללו המכבים

נצחון המכבים נספר, נזמרה
על האויבים אז ידם כי גברה
ירושלים שבה לתחיה
עם ישראל עשה תושיה
האירו...

מי ימלא גבורות ישראל אותן מי ימנה
הן בכל דור יקום הגבור גואל העם
שמעו

בימים ההם בזמן הזה
מכבי מושיע ופודה
ובכימינו כל עם ישראל
יתאחד יקום ויגאל.

נר לי נר לי נר לי דקיק,
בחנכה, נרי אדליק
בחנכה, נרי יאיר
בחנכה שירים אשר

כד קטן, כד קטן,
שמונה ימים שמנו נתן.
כל העם התפלא
מאליו הוא מתמלא.
כל העם אז התכנס
והכריזו אף זהו נסו
אלולא כד זה נשאר
מקדשנו לא הואר

חנכה, חנכה, חג יפה כל כך.
אור חביב מסביב, גיל לילך רך
חנכה, חנכה, סביבון סב סב
סב נא סב, סב נא סב
מה נעים וטוב

חנכה, חנכה, אין חלון בלי אש
לביבות ספגניות בכל בית יש
חנכה, חנכה, חג חביב מאד
שירו נא, זמרו נא
וצאו לרקד

חנכיה לי יש, דולקת בה האש.
ישחה לי בלאט, על כד קטן אחר.
חנכיה שלי - אורך נא העלי

מעוז צור ישעתי לך נאה לשבת.
תכון בית תפילתי ושם תודה נזבח.
לעת תכין מטבח מצר המנבח.
אז אגמור בשיר מזמור חנכת המזבח:
רעות שבעה נפשי ביגון כחי בלה
חיי מררו בקשי בשעבוד מלכות עגלה
ובידו הגדולה הוציא את הסגלה
חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה:
דביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי
וקא נוגש והגלני כי ידים עבדתי
ויין רעל מסכתי כמעט שעברתי
קץ בכל זרבבל לקץ שבעים נושעתי:

פרות קומת ברוש בקש אגני בן המדתא
ונהיתה לו לפח ולמוקש וגארתו נשבתה
ראש ימיני נשאת ואויב שמו מחית
רב בניו וקניניו על העץ תלית:

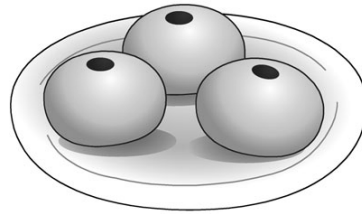
יונים נקבצו עלי אזי בימי חשמנים
ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים
ומנותר קנקנים נעשה נס לשובשנים
בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים:

חשוף זרוע קדשך וקרוב קץ הישועה
נקם נקמת עבדיך מאמה הרשעה
כי ארכה השעה ואין קץ לימי הרעה
דחה אדמון בצל צלמון הקם לנו רועים
שבועה:

שימו שֶׁמֶן, שֶׁמֶן זית
נרות הדליקו, יהי אור בבית
אור לנו דָּרוֹר לָנוּ
על כֵּן נֵאִירָה, על כֵּן נִשְׁרָה.
שְׁמוֹנֵה יָמִים שִׁירַת הָאוֹר

אֵשׁ הַדְּלִיקוּ, הַתִּיכּוּ עוֹפְרַת
וְצַקּוּ נָא לָנוּ סְבִיבוֹן לַתְּפֹאֶרֶת
סֵב, סֵב לָנוּ טוֹב, טוֹב לָנוּ
עַל כֵּן נִסּוּבָה, עַל כֵּן נִרְקוּדָה
שְׁמוֹנֵה יָמִים רִקּוּד הַסְּבִיבוֹן

עַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקוֹן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת,
וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַמַּלְחָמוֹת, שְׁעֵשִׂית
לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה.

מזכרת מחגיגת בת המצווה של

יוכבד קורן

חנוכה תשס"ט – 2008

אָבִי הַדְּלִיק נְרוֹת לִי
וְשָׂמֵשׁ לוֹ אֲבוּקָה
יִדְעִים אַתֶּם לְכַבּוֹד מַה?
לְכַבּוֹד הַחֲנֻכָּה!
מוֹרֵי הַבֵּיא פְּרָכֵר לִי
בֶּן – עוֹפְרַת יְצוּקָה
יִדְעִים אַתֶּם לְכַבּוֹד מַה?
לְכַבּוֹד הַחֲנֻכָּה!
אִמִּי נְתַנָּה לְבִיכָה לִי,
לְבִיכָה חֲמֵה וּמְתוּקָה
יִדְעִים אַתֶּם לְכַבּוֹד מַה?
לְכַבּוֹד הַחֲנֻכָּה!
דוֹדֵי נְתַן תְּשׁוּרָה לִי
פְרוּטָה אַחַת שְׁחִיקָה
יִדְעִים אַתֶּם לְכַבּוֹד מַה?
לְכַבּוֹד הַחֲנֻכָּה!

חֲנֻכָּיָה יִפְהַפְּיָה

נִוְתַנֶּת לָנוּ אוֹר.
מְסַפְּרַת לִי מְשׁוֹרְרַת לִי
עַל חֲפֵשׁ וְעַל דְּרוֹר.
עוֹשֶׂה אֲנִי חֲנֻכָּיָה,
הִנֵּה אֲדַלִּיקָה אֵשׁ,
זֶרֶת מִמִּיּוֹן וְזֶרֶת מִשְׁמָאל –
שְׁנֵי נְרוֹת לִי יֵשׁ!
חֲנֻכָּיָה יִפְהַפְּיָה...
עוֹשֶׂה אֲנִי חֲנֻכָּיָה,
הִנֵּה אֲדַלִּיקָה אֵשׁ,
קְמִיצָה מִמִּיּוֹן, קְמִיצָה מִשְׁמָאל –
אַרְבָּעָה נְרוֹת לִי יֵשׁ!

חֲנֻכָּיָה יִפְהַפְּיָה...
עוֹשֶׂה אֲנִי חֲנֻכָּיָה,
הִנֵּה אֲדַלִּיקָה אֵשׁ,
אִמָּה מִמִּיּוֹן, אִמָּה מִשְׁמָאל –
שְׁשֶׁה נְרוֹת לִי יֵשׁ!
חֲנֻכָּיָה יִפְהַפְּיָה...
עוֹשֶׂה אֲנִי חֲנֻכָּיָה,
הִנֵּה אֲדַלִּיקָה אֵשׁ,
אַצְבַּע מִמִּיּוֹן, אַצְבַּע מִשְׁמָאל –
שְׁמוֹנֵה נְרוֹת לִי יֵשׁ!
חֲנֻכָּיָה יִפְהַפְּיָה...
עוֹשֶׂה אֲנִי חֲנֻכָּיָה,
הִנֵּה אֲדַלִּיקָה אֵשׁ,
אַגּוּדֵל מִמִּיּוֹן, אַגּוּדֵל מִשְׁמָאל –
שְׂמֵשׁ אֶחָד לִי יֵשׁ!

סְבִיבוֹן סֵב סֵב סֵב,

חֲנֻכָּה הוּא חֵג טוֹב.
חֲנֻכָּה הוּא חֵג טוֹב,
סְבִיבוֹן – סֵב סֵב סֵב.
סֵב נָא סֵב, כַּה וְכַה,
נֵס גְּדוֹל הָיָה פֹּה.
נֵס גְּדוֹל הָיָה פֹּה,
סֵב נָא סֵב, כַּה וְכַה.

בְּאֵנו חֲשֵׁד לְגֵרֵשׁ בְּיַדֵּנוּ אוֹר וְאֵשׁ
כָּל אֶחָד הוּא אוֹר קָטָן וְכָלֵנוּ – אוֹר אֵיתָן
סוּרָה חֲשֵׁד, הֲלֵאָה שְׁחָר! סוּרָה מִפְּנֵי הָאוֹר

סְבִיבוֹנֵי יְרוּץ בְּגִיל

מִן הַעֲמֵק לְגִלְגֵּל
בֵּין הַרִים וְעַמֻּקִּים
בְּשָׂדוֹת הַיְרוּקִים
מִיְהוּדָה לְשָׂרוּן
יִתְגַּלְגַּל לוֹ הַסְּבִיבוֹן
בֵּין כְּרָמִים וּפְרָדִסִים
שֶׁם עוֹבְדִים וְשֹׁשִׁים